

No. CvB 2015/10

Het COLLEGE VAN BEROEP
van het Nederlands Instituut van Psychologen

heeft de volgende beslissing gegeven naar aanleiding van het hoger beroep van mevrouw **[REDACTED]**,
[REDACTED] wonende te Amsterdam.

1. De procesgang

- 1.1 Met een beslissing van 13 mei 2015 (CvT no. 14/50) heeft het College van Toezicht van het NIP de klacht van mevrouw **[REDACTED]**, **[REDACTED]**, hierna ook te noemen: klagster, tegen mevrouw drs. **[REDACTED]** **[REDACTED]**, lid van het Instituut, hierna ook te noemen: de psycholoog, ongegrond verklaard. Het College van Toezicht heeft de klacht omschreven en met betrekking tot die klacht overwogen zoals is vermeld in zijn beslissing, die aan deze beslissing van het College van Beroep is gehecht en daarvan deel uitmaakt.
- 1.2 Een afschrift van de beslissing van het College van Toezicht is op 23 juni 2015 aan klagster en de psycholoog toegezonden.
- 1.3 Klagster is tegen de beslissing van 13 mei 2015 in hoger beroep gekomen met een beroepschrift van 16 augustus 2015, dat op 20 augustus 2015 is ingekomen bij de secretaris van het College van Beroep. In het beroepschrift heeft klagster – onder meer – het verzoek opgenomen om haar huisarts als getuige op te roepen.
- 1.4 De psycholoog heeft met een verweerschrift van 15 september 2015 op het beroepschrift gereageerd.
- 1.5 Namens de voorzitter van het College van Beroep heeft de secretaris, bij brief van 7 maart 2016, aan beide partijen bericht dat het College vooralsnog geen gevolg geeft aan het verzoek om klagsters huisarts als getuige ter zitting te horen.
- 1.6 Klagster heeft vervolgens een brief gedateerd 31 maart 2016, met vijf bijlagen, ingezonden.
- 1.7 Het College heeft de zaak op 22 april 2016 behandeld. Klagster en de psycholoog waren daarbij aanwezig. Klagster werd vergezeld door haar partner, de heer **[REDACTED]** **[REDACTED]**. De psycholoog werd vergezeld door mevrouw mr. **[REDACTED]** **[REDACTED]**. Klagster heeft een pleitnota overgelegd en deze voorgedragen. Het College van Beroep heeft bij zijn beslissing acht geslagen op alle stukken die op de zaak betrekking hebben.
- 1.8 Na de zitting, op 2 mei 2016, heeft de psycholoog per e-mail een nadere uiteenzetting ingezonden. Met een e-mailbericht van 3 mei 2016 heeft het College van Beroep aan de psycholoog bericht dat het College niet de vrijheid heeft om van die uiteenzetting kennis te nemen.

2. De beoordeling van het hoger beroep

- 2.1 Naar aanleiding van het beroep overweegt het College van Beroep als volgt.
- 2.2 Het College van Beroep gaat uit van de feiten zoals deze zijn vastgesteld door het College van Toezicht in onderdeel II van de uitspraak van 13 mei 2015, voor zover deze feiten in dit hoger beroep niet zijn bestreden.

- 2.3 Klaagster heeft grieven geformuleerd tegen het ongegrond verklaren van de klacht door het College van Toezicht. Deze grieven houden, zakelijk weergegeven, het volgende in:
- (i) Het College van Toezicht heeft ten onrechte overwogen dat in dit soort onderzoeken niet waarheidsvinding het doel is, maar het belang en de toekomst van het kind.
  - (ii) Het College van Toezicht heeft geen (gedegen) onderzoek verricht, nu het in zijn beslissing geen rekening heeft gehouden met relevante feiten en stukken en met het besprokene ter zitting.
  - (iii) Het College van Toezicht heeft ten onrechte geen rekening gehouden met het feit dat de psycholoog geen eigen onderzoek heeft verricht.
  - (iv) Het College van Toezicht heeft in zijn oordeel ten onrechte niet betrokken dat de beweringen van de psycholoog in de tuchtprocedure onjuist zijn.
  - (v) Het College van Toezicht heeft ten onrechte geen gevolgen verbonden aan het feit dat de psycholoog de stukken van de behandelend artsen en psychiater geheel heeft genegeerd.
  - (vi) Het College van Toezicht heeft ten onrechte geen rekening gehouden met het suggestieve karakter van de rapportage van de psycholoog.
  - (vii) Het College van Toezicht heeft miskend dat de psycholoog niet in het belang van het kind heeft gehandeld.
- 2.4 In het beroepschrift heeft klaagster enkele passages gewijd aan een nevenfunctie van (1) een van de leden van het College van Toezicht en (2) een van de leden van het hierna te noemen gerechtshof dat de psycholoog als deskundige heeft benoemd in een procedure tussen klaagster en haar vroegere partner (de vader van hun beider zoon). Het ligt niet op de weg van het College van Beroep om enig oordeel te geven over een nevenfunctie van een van de rechters in die procedure. Klaagster heeft geen belang bij bespreking van haar opmerking over de nevenfunctie van een van de leden van het College van Toezicht, nu die nevenfunctie niet tot nietigheid van de beslissing van dat College leidt en het College van Beroep tot een geheel eigen beoordeling van de klacht overgaat, voor zover de grieven daarvoor een basis bieden. Om dezelfde redenen heeft klaagster geen belang bij bespreking van haar klachten over de wijze waarop het College van Toezicht in deze zaak te werk is gegaan.
- 2.5 Tijdens de zitting in dit hoger beroep heeft de psycholoog bezwaar gemaakt tegen de overlegging van de brief van 31 maart 2016 van klaagster, waarbij vijf gespreksverslagen als bijlagen zijn gevoegd. De psycholoog stelt dat zij deze brief pas op 8 april 2016 heeft ontvangen en daardoor de gespreksverslagen niet meer grondig heeft kunnen lezen. De psycholoog heeft desgevraagd verklaard dat het de gewoonte was dat zij aan het einde van ieder gesprek met klaagster en haar ex-partner een gespreksverslag opstelde, maar dat zij door de wijzigingen die klaagster heeft verwerkt in de versies die zij, klaagster, nu heeft overgelegd, niet eenvoudig kan vaststellen of de overgelegde verslagen geheel overeenkomen met die welke klaagster destijds van haar, de psycholoog, heeft ontvangen. De psycholoog betoogt dat zij onvoldoende tijd heeft gehad om dat te controleren. Klaagster heeft toegelicht dat zij de gespreksverslagen destijds in een Wordversie van de psycholoog heeft ontvangen en dat zij daarop – zoals afgesproken – in diezelfde versies met vetgedrukte letters heeft gereageerd. Klaagster stelt dat de gespreksverslagen die zij bij de brief van 31 maart 2016 heeft gevoegd, dezelfde zijn als die bij de psycholoog bekend zijn.
- 2.6 Het College van Beroep heeft, na beide partijen hierover te hebben gehoord, ter zitting meegedeeld geen kennis te nemen van de bijlagen die klaagster bij de brief van 31 maart 2016 heeft gevoegd. Het College van Beroep heeft hiertoe – mede in aansluiting op hetgeen reeds tijdens de zitting als motivering is vermeld – het volgende overwogen. Blijkens artikel 2.3.5 van het Reglement voor het Toezicht wordt na het wisselen van de schriftelijke stukken een zittingsdatum bepaald. Daarna is in beginsel geen ruimte meer voor het inzenden van inhoudelijke stukken, tenzij het College van Beroep anders beslist.

Het College van Beroep heeft geconstateerd dat de brief van 31 maart 2016 na de bepaling van de zitting is binnengekomen. Het College van Beroep heeft ook geconstateerd dat in dit geval niet op eenvoudige wijze is vast te stellen wat de originele tekst is geweest van de door de psycholoog opgestelde gespreksverslagen.

2.7 De zeven grieven van klaagster hebben betrekking op de totstandkoming en de inhoud van het rapport van de psycholoog. Het bezwaar van klaagster komt er in de kern op neer dat in de rapportage de verklaringen van haar ex-partner (hierna: vader) als uitgangspunt worden genomen, terwijl de psycholoog geen rekening heeft gehouden met al datgene wat klaagster daarover – en in afwijking daarvan – heeft ingebracht. Hierdoor is het rapport suggestief en onvolledig. Volgens klaagster heeft het College van Toezicht in zijn uitspraak de hierop betrekking hebbende klachten niet op een juiste wijze gewogen.

2.8 Het College van Beroep zal in dit hoger beroep de rapportage opnieuw toetsen aan de hand van de vijf criteria waaraan een rapportage als de onderhavige volgens vaste jurisprudentie dient te voldoen:

1. *Het rapport vermeldt de feiten, omstandigheden en bevindingen waarop het berust.*
2. *Het rapport geeft blijk van een geschikte methode van onderzoek om de voorgelegde vraagstelling te beantwoorden.*
3. *In het rapport wordt op inzichtelijke en consistente wijze uiteengezet op welke gronden de conclusies van het rapport steunen.*
4. *Het rapport vermeldt de bronnen waarop het berust, daaronder begrepen de gebruikte literatuur en de geconsulteerde personen,*
5. *De rapporteur blijft binnen de grenzen van zijn deskundigheid.*

2.9 Met het eerste criterium wordt – zoals het College van Toezicht terecht heeft overwogen – niet bedoeld dat de psycholoog aan waarheidsvinding zou moeten voldoen. Dit neemt niet weg dat het College van Beroep in het hier bedoelde rapport van de psycholoog, van 28 augustus 2013, de nuancering mist die noodzakelijk is om gefundeerd antwoord te kunnen geven op de vragen van het gerechtshof Amsterdam, dat de psycholoog als deskundige had ingeschakeld. Het College van Beroep stelt vast dat de psycholoog bij de beantwoording van de vragen van het gerechtshof bepaalde mededelingen van vader ten onrechte als 'feit' in het rapport heeft vermeld. Zo staat op pagina 10 van het rapport het volgende:

"(...) Het wordt ondergetekende niet helemaal duidelijk of de oorzaak gezocht moet worden in het feit dat het krijgen van een baby of de postnatale psychose van moeder er voor gezorgd hebben dat de ouders het vertrouwen in elkaar kwijt zijn geraakt. (...)"

De psycholoog presenteert hier als *feit* dat klaagster een postnatale psychose heeft gehad, terwijl klaagster informatie heeft verschaft waaruit blijkt dat er geen sprake is geweest van een psychose. Alleen vader heeft deze term gebruikt. De psycholoog heeft desgevraagd verklaard dat zij niet beschikte over bevindingen van deskundige derden die de diagnose 'psychose' hebben gesteld. Ook zelf is zij niet tot deze diagnose gekomen.

Op pagina 13 van het rapport staat onder meer:

"(...)"

Het Hof zou het volgende in overweging kunnen nemen:

Gezien het feit dat F... al geruime tijd bij zijn vader woont en daar de crèche bezoekt, vriendjes heeft en de omgeving voor hem bekend is, (...)"

Ook hier wordt een bepaalde omstandigheid, in dit geval het hebben van vriendjes, als een vaststaand feit gepresenteerd terwijl de psycholoog zich in dit opzicht slechts op mededelingen van vader heeft gebaseerd. Het had op haar weg gelegen om niet in termen van een 'feit' te spreken maar expliciet te vermelden dat het om een desbetreffende mededeling van vader ging. Verder heeft de psycholoog bij de beantwoording van de vragen van het gerechtshof niet vermeld dat zij de zoon niet heeft kunnen onderzoeken omdat vader daarvoor geen toestemming had gegeven. Dit is een relevante omstandigheid die daar niet onvermeld had mogen blijven.

Uit deze voorbeelden blijkt dat het rapport niet voldoet aan het eerste criterium. Daarmee is het naar het oordeel van het College van Beroep in strijd met de artikelen III.2.2.8 en III.4.3.6 van de Beroepscode (in de hier nog toepasselijke versie van 2007).

- 2.10 Het College van Beroep stelt verder vast dat de psycholoog in het rapport niet heeft vermeld welke onderzoeksmethode zij heeft toegepast. Ter zitting heeft mr. H. [REDACTED] namens de psycholoog meegedeeld dat het om een bij het gerechtshof bekende onderzoeksmethode ging, zodat het niet meer noodzakelijk was om die in de rapportage te noemen. De psycholoog miskent hiermee dat voor een rapportage als deze de eis geldt dat het rapport op zichzelf duidelijk moet zijn. Naar het oordeel van het College van Beroep mag niet worden verondersteld dat een (onvermeld gebleven) onderzoeksmethode bekend is bij de instantie die om het rapport heeft gevraagd. Afgezien hiervan heeft de psycholoog desgevraagd ook tegenover het College van Beroep niet duidelijk gemaakt op welke (in haar professie aanvaarde) methode zij het onderzoek heeft verricht. Het rapport voldoet aldus ook niet aan het tweede criterium. In zoverre heeft de psycholoog in strijd met artikel III.4.2.2 van de Beroepscode gehandeld.
- 2.11 In het rapport wordt evenmin op een voldoende inzichtelijke en consistente wijze uiteengezet op welke gronden de conclusies steunen. Op gelijke wijze als ten aanzien van het eerste criterium is vastgesteld, heeft de psycholoog uitingen en mededelingen van vader gepresenteerd als feiten. Tijdens de zitting heeft de psycholoog verklaard dat zij via het gerechtshof het gehele procesdossier van partijen tot haar beschikking had gekregen en betreffen haar conclusies van de psycholoog slechts een weergave van de gesprekken met de beide partijen. Het College van Beroep is van oordeel dat de psycholoog inzichtelijk diende te maken of haar conclusies louter gebaseerd zijn op verklaringen van de partijen of ook op de documenten van het procesdossier. Nu zij dit heeft nagelaten, voldoet het rapport ook niet aan het hier beschreven derde criterium en heeft de psycholoog op dit punt in strijd gehandeld met artikel III.4.3.5 van de Beroepscode.
- 2.12 Met betrekking tot het vierde criterium stelt het College van Beroep vast dat het rapport niet de bronnen vermeldt waarop het rust. Met een bronvermelding wordt bedoeld een schriftelijke weergave van de documenten die de psycholoog heeft bestudeerd om zich een beeld te vormen van de situatie en die de grondslag vormen voor haar conclusies. Daaronder vallen ook de (destijds aan de psycholoog ook bekende) documenten die klaagster heeft genoemd in haar beroepschrift, zoals de verklaring van de huisarts. Doordat deze documenten niet zijn vermeld, is onduidelijk welke documenten de psycholoog heeft betrokken bij haar onderzoek. Het rapport voldoet daarom ook niet aan het vierde criterium en is daarmee in strijd met artikel III.2.2.7 van de Beroepscode.
- 2.13 Bij een zelfstandige toetsing van de rapportage aan het vijfde criterium – naast de toetsing aan de andere criteria – heeft klaagster geen belang.
- 2.14 Het College van Beroep komt tot de slotsom dat het rapport van 28 augustus 2013 van de psycholoog niet voldoet aan vier van de vijf criteria die voor rapportages zoals deze gelden. Tevens is de rapportage in strijd met diverse – hier vermelde – bepalingen van de Beroepscode. Daarmee slagen de grieven van klaagster over de totstandkoming en de inhoud van de rapportage. Bij een nadere bespreking van onderdelen van haar grieven heeft klaagster geen belang. Het College van Beroep gaat verder definitief voorbij aan het verzoek van klaagster om de huisarts te horen. Ten eerste omdat niet is gebleken dat de psycholoog de verklaring van de huisarts betwist. Ten tweede gelet op de uitkomst van het hoger beroep.
- 2.15 Samengevat is het College van Beroep – anders dan het College van Toezicht – van oordeel dat de inleidende klacht gegrond is en dat een maatregel geboden is. Ten aanzien van de aard van de maatregel overweegt het College van Beroep het volgende. De vastgestelde normschendingen zijn ernstig, mede gelet op de verregaande gevolgen die

aan een ondeugdelijke rapportage aan een rechterlijke instantie verbonden kunnen zijn. De psycholoog valt te verwijten dat zij in haar rapportage 'terloops' termen heeft gebruikt die alleen uit de koker van vader zijn gekomen.

Het College van Beroep neemt aan dat de psycholoog dit niet welbewust of op basis van enig vooroordeel jegens klaagster heeft gedaan, maar is van oordeel dat de psycholoog hierin ontoelaatbaar naïef is geweest. Gelet op een en ander is de maatregel van berisping passend en geboden.

- 2.16 Dit betekent dat de bestreden beslissing niet in stand kan blijven en dat het College van Beroep, opnieuw rechtdoende, de klacht gegrond zal verklaren, met oplegging van de hierna te vermelden maatregel aan de psycholoog.

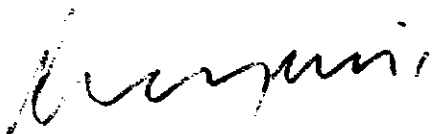
3. Beslissing

Het College van Beroep, op vorenstaande gronden beslissende:

1. vernietigt de beslissing van het College van Toezicht van 13 mei 2015;
2. verklaart de inleidende klacht alsnog gegrond, zoals in 2.14 is vermeld;
3. legt aan de psycholoog hiervoor de maatregel van berisping op.

Aldus gewezen te Utrecht op 22 april 2016 door mr. H.F.M. Hofhuis, voorzitter, prof. dr. F.A.M.M. Koenraad, dr. K.A. Soudijn en dr. Th.A.M. Deenen, leden, en mr. F. Lijffijt, plaatsvervangend secretaris.

De voorzitter,

De secretaris,

